

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

“Χρήσιμες, αλλά και ανεπαρκείς οι αποφάσεις για το χρέος”

Ανεπαρκείς για τη βιωσιμότητα του χρέους χαρακτηρίζει ο οικονομολόγος του έγκυρου think tank Bruegel Ζολτ Νταρβάς τις αποφάσεις που έλαβε το Eurogroup για την ελάφρυνση του ελληνικού χρέους και προβλέπουν 10ετή επέκταση των ωριμάσεων των δανείων ύψους περίπου 130 δισ. του EFSF και 10ετή αναβολή της καταβολής των τόκων. Μάλιστα, θεωρεί ότι οι αγορές μπορεί να αντιδράσουν νευρικά, στην περίπτωση που η ανάπτυξη στην Ελλάδα επιβραδυνθεί, σε τέτοιο βαθμό που να αναγκαστεί η χώρα να επιστρέψει σε νέο Μνημόνιο.

Παράλληλα, δύο έτεροι οικονομολόγοι, ο διευθυντής του ευρωπαϊκού ινστιτούτου CEPS Ντάνιελ Γκρος και ο Φρίντριχ Χέινεμαν, επικεφαλής του τμήματος δημόσιων οικονομικών στο φημισμένο γερμανικό κέντρο έρευνας ZEW, επιδεικνύουν έλλειψη εμπιστοσύνης προς την ελληνική κυβέρνηση και προειδοποιούν για το ενδεχόμενο προεκλογικών παροχών και μη τήρησης των δεσμεύσεων. Επιπλέον, ο Χέινεμαν θεωρεί ότι η μη πλήρης συμμετοχή του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα «αντιπροσωπεύει ένα πολύ ασθενέστερο αξιόπιστο πλαίσιο δεσμεύσεων» στην μεταπρογραμματική περίοδο. Συγκεκριμένα, μιλώντας στα «ΝΕΑ» ο ειδικός επί της Ελλάδας Νταρβάς προειδοποιεί ότι «οι αποφάσεις δεν θα είναι αρκετές για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους», παρότι τις χαρακτηρίζει «χρήσιμες», όπως άλλωστε και τις μεταπρογραμματικές δεσμεύσεις. Όπως επεξηγεί ο οικονομολόγος του Bruegel, που εδρεύει στις Βρυξέλλες, «η απόφαση αναβάλλει την αποπληρωμή των δανείων του EFSF, αλλά η Ελλάδα θα πρέπει να δανειστεί πολύ τα επόμενα χρόνια για να εξοφλήσει το πρώτο δάνειο στήριξης, το ΔΝΤ, την ΕΚΤ και ιδιωτικό χρέος που λήγει». Μάλιστα προειδοποιεί ότι «οι αγορές ενδέχεται να γίνουν νευρικές όταν η ανάπτυξη επιβραδυνθεί και η Ελλάδα μπορεί να αναγκαστεί να επιστρέψει σε νέο πρόγραμμα στήριξης». Επίσης, επισημαίνει ότι «οι μεταπρογραμματικές δεσμεύσεις δεν είναι τόσο ισχυρές καθώς αυτές συνδέονται μόνο με την επιστροφή των κερδών της ΕΚΤ και την κατάργηση του αυξητικού περιθωρίου επιτοκίου». Θεωρεί, μάλιστα, ότι η ελληνική κυβέρνηση, καθότι τα ποσά που αντιστοιχούν στα μέτρα αυτά είναι μόλις μερικά δισεκατομμύρια ευρώ, «θα μπορούσε να τα θυσιάσει για να ανακτήσει πολιτική αυτονομία». Από την πλευρά του ο Φρίντριχ Χέινεμαν του ZEW εκτιμά ότι «η αναβολή των αποπληρωμών μέχρι το 2033 μαζί με τα χαμηλά επιτόκια του ESM συνεπάγεται χαμηλά βάρη για την εξυπηρέτηση του χρέους για τουλάχιστον 15 έτη». Όμως, σημειώνει, «η αποχώρηση του ΔΝΤ από την τελική δόση του προγράμματος αντιπροσωπεύει ένα πολύ ασθενέστερο αξιόπιστο πλαίσιο δεσμεύσεων», εξέλιξη, που αποτελεί, κατά τον γερμανό οικονομολόγο «ευκαιρία, αλλά και κίνδυνο» για την Ελλάδα. Για περίπου μια δεκαετία υπάρχουν αρκετά περιθώρια για την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων για την προώθηση του αναπτυξιακού δυναμικού της χώρας, υποστηρίζει ο Χέινεμαν, όμως, «υπάρχει ο κίνδυνος να γίνει κατάχρηση του νέου περιθωρίου ελιγμών και επιστροφή στις παλαιότερες συνήθειες των δαπανηρών προεκλογικών εκστρατειών και υποσχέσεων». Κατά τον επικεφαλής του CEPS Ντάνιελ Γκρος οι αποφάσεις του Eurogroup αποτελούν «ένα σημαντικό βήμα», αλλά εμμέσως πλην σαφώς υποστηρίζει ότι η απόφαση είναι ανεπαρκής, καθώς θεωρεί ότι θα μπορούσε να χαρακτηριστεί «σημαντική αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους» στην περίπτωση που οι ιδιωτικοί πιστωτές είχαν συμφωνήσει με τους όρους αυτούς. «Το ταμπού της αποφυγής ονομαστικής μείωσης του χρέους δεν έσπασε» επισημαίνει ο γερμανός οικονομολόγος. «Ωστόσο, λόγω των χαμηλών επιτοκίων και των εξαιρετικά μακρών περιόδων ωρίμασης, το δημόσιο χρέος δεν θα πρέπει πλέον να θεωρείται βάρος ή περιορισμός για την επόμενη γενιά».

Συνέχεια...

Στο ίδιο μήκος κύματος με τον οικονομολόγο του ZEW, ο Γκρος είναι σαφής ότι με δεδομένη την τάση παλαιών ελληνικών κυβερνήσεων να αρνούνται να εφαρμόζουν ή να παρακάμπτουν δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει ήταν απαραίτητη η ανάληψη δεσμεύσεων και η επιβολή όρων. Προειδοποιεί, ωστόσο, ότι στην πραγματικότητα μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να αποφασίσει να ξοδέψει περισσότερα αν βρει τα χρήματα και εκφράζει αμφιβολίες για το αν η επιβολή όρων θα είναι αποτελεσματική, προβλέποντας ότι «είναι πιθανό οι προστριβές της Ελλάδας με τους πιστωτές να συνεχιστούν».

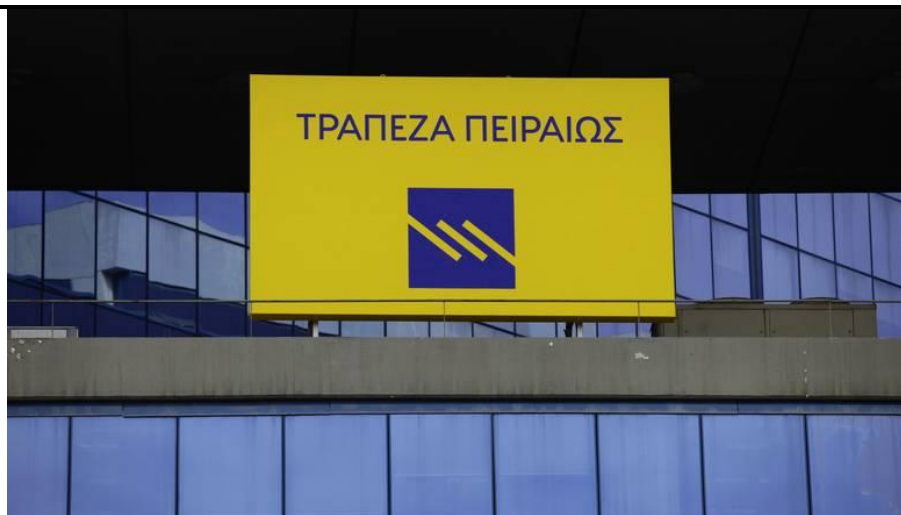

Όλαφ Σολτς Η Αθήνα θα μπορεί σύντομα να σταθεί στα πόδια της

«Η Αθήνα θα μπορεί και πάλι σύντομα να σταθεί στα πόδια της και να αναχρηματοδοτείται αυτόνομα στην αγορά» τονίζει ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Όλαφ Σολτς σε συνέντευξη του στην εφημερίδα Rheinische Post.

«Αυτό είναι ένα πολύ καλό νέο- για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη. Σε μία κίνηση αλληλεγγύης χωρίς προηγούμενο όλοι από κοινού βοηθήσαμε τη χώρα σε μία δύσκολη κρίση. Μια απόδειξη για το πόσο σημαντική είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση» τονίζει ο Σολτς

Στη συνέντευξή του στην Rheinische Post με τίτλο «Δεν είμαστε “εξυπνάκηδες”», ο ομοσπονδιακός ΥπΟικ Όλαφ Σολτς τονίζει επίσης ότι «οι χώρες της ευρωζώνης στήριξαν, τελικά, κυρίως την Ελλάδα με το να δώσουμε στην Αθήνα την ευκαιρία να λάβει δάνεια, και μάλιστα με ευνοϊκότερους όρους».

Στην τσέχικη APS τα «κόκκινα» καταναλωτικά δάνεια της Τράπεζας Πειραιώς

Στην τσέχικη APS περνά το πακέτο «κόκκινων» δανείων Arctos της Τράπεζας Πειραιώς, καθώς η APS ανακηρύχθηκε προτιμητέος πλειοδότης για την εξαγορά τους, σύμφωνα με το Reuters.

Συνέχεια...

Το πακέτο Arctos αφορά περίπου 220.000 καταναλωτικά δάνεια και υπόλοιπα πιστωτικών καρτών, εκ των οποίων περίπου τα μισά αφορούν σε ποσά 1.000 έως 5.000 ευρώ.

Οι διαπραγματεύσεις ήταν στο τελικό στάδιο με τρεις υποψήφιους: την APS Holding, την Intrum και την EOS. Το deal αναμένεται να κλείσει την επόμενη εβδομάδα, δήλωσε τραπεζίτης στο Reuters.

Θετικά σχόλια αλλά και σημεία προβληματισμού για την απόφαση Eurogroup, από τους κκ Παν. Πετράκης, Κ. Μελάς και Θεοδ. Πελαγίδης

Σε θετική κατεύθυνση κρίνουν τη συμφωνία που επετεύχθη χθές το βράδυ στο Eurogroup αναφορικά με το ελληνικό χρέος μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ οι καθηγητές κκ Παναγιώτης Πετράκης, Κώστας Μελάς και Θεοδωρής Πελαγίδης.

Παναγιώτης Πετράκης

«Η συμφωνία που επετεύχθη στο Eurogroup για την Ελλάδα είναι εντός του ευρύτερου πλαισίου που αναμενόταν να κινηθεί μια τέτοιου είδους συμφωνία και λαμβάνει πρόνοια αναφορικά με τις επερχόμενες δυσμενέστερες συνθήκες που πιθανόν να έχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση» τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Παναγιώτης Πετράκης, καθηγητής του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

«Βεβαίως είναι ένα θετικό βήμα προς την μεταμνημονιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας σε μια διαδικασία επιστροφής στην κανονικότητα. Είναι μια πολύ σημαντική στιγμή αυτή για την Ελλάδα, αν λάβουμε υπόψη ότι επί οκτώ χρόνια ταλαιπωρούμεθα εντός μνημονίων, χωρίς ωστόσο να σηματοδοτεί μια ραγδαία μεταβολή του οικονομικού σκηνικού» αναφέρει ο κ. Πετράκης.

Κώστας Μελάς

«Ήταν μια κατά 100% αναμενόμενη συμφωνία σε όλα τα στοιχεία» αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Κώστας Μελάς, καθηγητής Διεθνών Χρηματοοικονομικών και Τραπεζικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Σύμφωνα με τον κ. Μελά, «το θετικό σημείο είναι η επιμήκυνση για δέκα χρόνια των δανείων και της περιόδου χάριτος το οποίο διευκολύνει κατά περίπου 2,4 δισ. ευρώ τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή μειώνει κατά 2,4 δισ. ευρώ τις δανειακές της υποχρεώσεις. Μεταθέτει δηλαδή το πρόβλημα για μια δεκαετία μετά».

Ωστόσο, όπως επισημαίνει ο κ. Μελάς, «για να φτάσουμε σε αυτή την κατάληξη επήλθε συμβιβασμός μεταξύ της Γερμανίας, του ΔΝΤ και των υπολοίπων, διότι επί της ουσίας εξαφανίστηκε ο γαλλικός μηχανισμός που θα συνέδεε τον ρυθμό μεγέθυνσης της οικονομίας με την διαχείριση του χρέους».

Σύμφωνα με τον κ. Μελά, «όλα τα υπόλοιπα ήταν αναμενόμενα. Δηλαδή οι υποχρεώσεις της Ελλάδας εξακολουθούν να υπάρχουν μέχρι το 2022 όσον αφορά στα πλεονάσματα, μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης, μείωση του αφορολογήτου καθώς και μια σειρά άλλες υποχρεώσεις που θα τις ονομάσουμε μεταρρυθμίσεις (ιδιωτικοποιήσεις, καλύτερη λειτουργία της δικαιοσύνης κ.ά.)».

Συνέχεια....

Προβληματισμό δημιουργεί, σύμφωνα με τον κ. Μελά, «το γεγονός ότι μας έδωσαν 15 δισ. ευρώ τα οποία κατά 5,4 δισ. ευρώ θα πάνε στην αποπληρωμή του χρέους και τα υπόλοιπα θα πάνε στην αύξηση του ‘μαξιλαριού’ το οποίο θα φτάσει τα 24 δισ. ευρώ ώστε η Ελλάδα να είναι καλυμμένη για τα επόμενα δύο χρόνια δηλαδή μέχρι το 2020 ίσως και λίγο παραπάνω. Αυτό μου δημιουργεί ένα προβληματισμό». «Έχουμε τη λήξη ενός προγράμματος» συνεχίζει ο κ. Μελάς «και φαίνεται ότι ο βασικός στόχος αυτού του προγράμματος δηλαδή η αυτοδύναμη έξοδος της Ελλάδας στις αγορές για να χρηματοδοτήσει τις υποχρεώσεις της τίθεται σε κίνδυνο». Δεδομένης της κατάστασης που υπάρχει στις χρηματοπιστωτικές αγορές φαίνεται, σύμφωνα με τον κ. Μελά, ότι «η Ελλάδα δυσκολεύεται ή θα δυσκολευτεί, τουλάχιστον με τα σημερινά στοιχεία, να μπορέσει να εκπληρώσει αυτό το στόχο που ήταν και ο βασικός στόχος του προγράμματος. Γι’ αυτό άλλωστε δόθηκαν και παραπάνω χρήματα στην Ελλάδα για να μπορέσει να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Είναι μια συμφωνία που δίνει μια ανάσα αλλά έχει τη συνέχιση των υποχρεώσεων, έχει σκληρά πρωτογενή πλεονάσματα και υπάρχει και ένας άλλος παράγοντας που πρέπει να λάβουμε υπόψη. Όλα αυτά που αφορούν στην βιωσιμότητα του χρέους εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό όχι μόνο από τα πρωτογενή πλεονάσματα αλλά και από τον ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ. Εάν ο ρυθμός μεγέθυνσης του ΑΕΠ δεν είναι πάνω κάτω γύρω στο 2% όλα αυτά τα πράγματα θα κινδυνεύσουν. Επομένως έχουμε αρκετή αβεβαιότητα σε όλα αυτά τα πράγματα» επισημαίνει.

Θοδωρής Πελαγίδης

«Ήταν σχετικώς αναμενόμενη η απόφαση» τονίζει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Θοδωρής Πελαγίδης, καθηγητής Οικονομικής Ανάλυσης στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς και ερευνητικός εταίρος του Ινστιτούτου Brookings. «Πιστεύω ότι οι αγορές είχαν προεξοφλήσει μια τέτοια απόφαση» τονίζει και συνεχίζει: «Θέλω να ξεχωρίσω την καθαρή συμμετοχή του ΔΝΤ αφού η αποπληρωμή των δανείων που έχει κάνει σε εμάς θα είναι περίπου, από τα 10,5 δισ. ευρώ στα 3,3 δισ. ευρώ, δηλαδή περίπου το 1/3. Άρα το ΔΝΤ εμπλέκεται κανονικά. Αυτό ήταν κάτι που δεν το ξέραμε. Άρα θα έχει λόγο κανονικά, σε αυτόνομο πλαίσιο, στο πλαίσιο της ενισχυμένης εποπτείας». Ένα άλλο σημαντικό θέμα που τονίζει ο κ. Πελαγίδης είναι «η δήλωση ότι αν χρειαστεί οι θεσμοί θα επανεξετάσουν στο μέλλον τη βιωσιμότητα του χρέους. Αυτό δείχνει ότι δεν θα αφηθεί ποτέ η Ελλάδα μόνη της και αυτό γιατί οι πιστωτές έχουν δανείσει πάρα πολλά χρήματα στην Ελλάδα και επομένως έχουν πάντα ένα ζωτικό συμφέρον να βρίσκονται εδώ. Έχουν δηλαδή ένα ζωτικό συμφέρον από εδώ και πέρα να βοηθούν τις αγορές να δανειζούν στη χώρα με όσο το δυνατόν χαμηλό επιτόκιο. Από την άλλη, απεύχομαι σαφώς να βρεθεί η χώρα και πάλι σε δυσκολίες χρηματοδότησης γιατί κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει σε νέες επώδυνες δημοσιονομικές περικοπές».

Παράλληλα θεωρεί «αναμενόμενη» την επιτήρηση που θα υπάρχει καθώς «οι δανειστές έχουν δανείσει πολλά χρήματα και αυτά που πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα είναι ακόμη πολλά. Δείτε το παράρτημα με τις υποχρεώσεις μας που συμπεριλαμβάνεται, οι λεπτομέρειες είναι εντυπωσιακές. Δεν υπάρχει ούτε καθαρή ούτε μη καθαρή έξοδος αλλά υπάρχει μια συνέχεια, όχι βέβαια με την ένταση ίσως των πρώτων ετών των τριών προγραμμάτων, αλλά πρέπει να δούμε την κατάσταση ως μια συνέχεια που θα διαρκέσει τα πολλά επόμενα χρόνια. Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί αφορά ‘ουρές’ από το υπάρχον τρίτο πρόγραμμα, αλλά και από νέα πράγματα που βρίσκονται στην ατζέντα» επισημαίνει.

Ο κ. Πελαγίδης μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ εκφράζει επίσης τον προβληματισμό του αναφορικά με τη διαμόρφωση των αποδόσεων των ελληνικών ομολόγων επισημαίνοντας ότι: «ένα άλλο θέμα είναι να δούμε αυτό το ‘μαξιλάρι’ τι επιτόκια καλύτερα μπορεί να δώσει στο δεκαετές ομόλογο που σήμερα είναι κοντά στο 5%. Ένα επιτόκιο κοντά στο αντίστοιχο πορτογαλικό είναι βιώσιμο. Η Ελλάδα δεν μπορεί να αντέξει επιτόκια ούτε κοντά στο 3,5 με 4% γιατί επιδεινώνεται η χρηματοδοτική θέση της χώρας για το μέλλον».

Peter Spiegel: Το 2012 είχε συμφωνηθεί το χρέος να μειωθεί κάτω από το 110%

Φρένο στους πανηγυρισμούς στην Ελλάδα και την Ευρώπη σχετικά με τα μέτρα για την ελάφρυνση χρέους που συμφωνήθηκαν στο Eurogroup της Πέμπτης βάζει με δύο αναρτήσεις του στο Twitter ο συντάκτης των Financial Times, Peter Spiegel.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά «είμαι αρκετά μεγάλος για να θυμάμαι όταν (το Νοέμβριο του 2012) το Eurogroup είχε υποσχεθεί σημαντική ελάφρυνση χρέους στην Ελλάδα προκειμένου "να μειωθεί αισθητά κάτω από το όριο του 110%" μέχρι το 2022. Αξίζει να το θυμηθούμε μετά την αυτοαποθέωση που συμβαίνει σήμερα το πρωί στην Αθήνα και τις Βρυξέλλες».

The Eurogroup is confident that, jointly, the above-mentioned initiatives by Greece and the other euro area Member States would bring Greece's public debt back on a sustainable path throughout this and the next decade and will facilitate a gradual return to market financing. Euro area Member States will consider further measures and assistance, including inter alia lower co-financing in structural funds and/or further interest rate reduction of the Greek Loan Facility, if necessary, for achieving a further credible and sustainable reduction of Greek debt-to-GDP ratio, when Greece reaches an annual primary surplus, as envisaged in the current MoU, conditional on full implementation of all conditions contained in the programme, in order to ensure that by the end of the IMF programme in 2016, Greece can reach a debt-to-GDP ratio in that year of 175% and in 2020 of 124% of GDP, and **η 2022 debt-to-GDP ratio substantially lower than 110%**.

Σε δεύτερη ανάρτησή του, δε, ο γνωστός δημοσιογράφος σημειώνει ότι με βάση τα τελευταία στοιχεία της Κομισιόν το χρέος βρίσκεται στο 177,8% προσθέτοντας ότι «αυτή η νέα ελάφρυνση χρέους ούτε καν δεν θα μας φέρει κοντά στον στόχο του 110% το 2022».

Table II.8.1:
Main features of country forecast - GREECE

	2016			Annual percentage change						
	bn EUR	Curr. prices	% GDP	98-13	2014	2015	2016	2017	2018	2019
GDP	174.2	100.0	0.5	0.7	-0.3	-0.2	1.4	1.9	2.3	
Private Consumption	121.7	69.9	0.7	0.6	-0.5	0.0	0.1	0.5	0.9	
Public Consumption	35.2	20.2	0.9	-1.4	1.2	-1.5	-1.1	1.2	0.4	
Gross fixed capital formation	20.5	11.7	-1.9	-4.7	-0.3	1.6	9.6	10.3	12.1	
of which: equipment	8.5	4.9	-0.4	29.3	7.9	-12.3	28.9	11.8	13.4	
Exports (goods and services)	53.1	30.5	4.1	7.7	3.1	-1.8	6.8	5.7	4.6	
Imports (goods and services)	54.3	31.2	2.4	7.7	0.4	0.3	7.2	5.5	4.4	
GNI (GDP deflator)	175.1	100.5	0.4	1.5	-0.5	-0.2	1.0	2.0	2.0	
Contribution to GDP growth:										
Domestic demand			0.6	-0.4	-0.1	-0.2	0.9	1.9	2.3	
Inventories			-0.1	1.4	-1.1	0.6	0.6	0.0	0.0	
Net exports			0.1	-0.2	0.9	-0.7	-0.2	0.0	0.0	
Employment			-0.2	0.9	0.7	0.5	2.1	1.7	1.8	
Unemployment rate (a)			12.7	26.5	24.9	23.6	21.5	20.1	18.4	
Compensation of employees / head			3.2	-2.0	-2.3	-0.9	0.1	0.8	1.3	
Unit labour costs whole economy			2.5	-1.8	-1.3	-0.2	0.9	0.6	0.8	
Real unit labour cost			0.1	0.0	-0.3	0.8	0.2	-0.3	-0.5	
Saving rate of households (b)			-	-	-	-	-	-	-	
GDP deflator			2.4	-1.8	-1.0	-1.0	0.7	0.9	1.3	
Harmonised index of consumer prices			2.9	-1.4	-1.1	0.0	1.1	0.5	1.2	
Terms of trade goods			-0.2	1.1	0.6	-2.3	0.7	0.3	0.0	
Trade balance (goods) (c)			-14.7	-10.8	-9.1	-9.5	-10.5	-10.7	-10.8	
Current-account balance (c)			-9.6	-2.1	0.0	-0.7	-0.9	-0.4	-0.5	
Net lending (+) or borrowing (-) vis-a-vis ROW (c)			-8.0	-0.1	2.4	0.9	1.0	1.5	1.3	
General government balance (c)			-8.2	-3.6	-5.7	0.6	0.8	0.4	0.2	
Cyclically-adjusted budget balance (d)			-7.8	2.4	-0.4	5.4	4.5	3.0	1.6	
Structural budget balance (d)			-	2.4	2.2	4.4	4.0	2.5	1.6	
General government gross debt (c)			120.2	178.9	176.8	180.8	178.6	177.8	170.3	

(a) as % of total labour force. (b) gross saving divided by adjusted gross disposable income. (c) as a % of GDP. (d) as a % of potential GDP.